

Enriqueta

Busco en els teus ulls
un abisme de llum
on hi puc perdre la tarda, Enriqueta.

Oloro d'amagat
un perfum encisador
que em recorda el compromís
viu i ferm entre tu i jo.

És deixar, cada matí,
el bressol a trenc d'albada
i radiant venir a trobar-te.
Tu sí que em saps fer feliç.

És qüestió de connexió
el que sent un front de l'altre.
Fes-ho per tu...
fes-ho pels dos

Pon un bon ou,
un ou ben ros.
Fes-me joiós, Enriqueta.

Pon-lo de grat
i en bon estat

que apretarem plegats!

Qui ho diria fa cinc anys,
ara som tan bons companys,
ens ha passat de tot, Enriqueta

Aiguats, gebrada i trons,
i aquella guilla quina por!
Preocupat en la distància,
jo com tu no en tinc cap altra.

I és sols quan estem plegats,
i ens busquem amb la mirada,
que de cop m'aturo i penso,
quin gran goig que sento al cor!

Escoltant fora el portó
ja sento les batzegades.
Fes-ho per tu...
fes-ho pels dos

Pon un bon ou,
un ou ben ros.
Fes-me joiós, Enriqueta.

Pon-lo de grat
i en bon estat
que apretarem plegats!

Suau com el vellut,
mous amb gràcia el teu maluc
buscant gra d'entre la terra, Enriqueta.

I si fa un dia plujós
prens, serena, un breu repòs
i a la palla t'espatarres.
Ets la reina dins la gàbia.

En moments que estic molt trist
sort en tinc de les clocades
que amb dolçor tu em regales
i em fan dormir ben tranquil.

Una simbiosi benestant,
dependència intercalada.
Fes-ho per tu...
fes-ho pels dos.

Pon un bon ou,
un ou ben ros.
Fes-me joiós, Enriqueta.

Pon-lo de grat
i en bon estat
que apretarem plegats!

Serà màgic i fugaç

el moment de vèncer el pas.

Aplaudiu senyors i reis,

serà un ou amb dos rovells